

Tohle zní jako scénář na klasický hollywoodský film.

Psal se rok 1987, když se Jennifer Bricker narodila bez nohou v rodině rumunských přistěhovalců. Ti ji ale dali k adopci. A tak se Jennifer ujali Sharon a Gerald Bricker, kteří ji vychovávali spolu se svými třemi zdravými syny. Před Jennifer nestavěli žádné překážky, nevyčleňovali ji jako méněcennou a umožnili jí směřovat za svými sny.

Mladá Jennifer měla ráda gymnastiku a speciálně prostná. Naučila se sama plavat a jezdit po rukou na kolečkových bruslích. Když jí bylo sedm let, začala hrát softbal a o tři roky později přidala i volejbal. Její schopnosti ji posunuly k akrobacii na visuté hrazdě. Tomuto sportu se věnovala čtyři roky a kvalifikovala se na juniorské olympijské hry 1998, kde v hlavní soutěži mezi zdravými sportovci získala čtvrté místo. Po dokončení střední školy se seznámila s Natem Crawfordem, který ji zasvětil do akrobacie a posléze se stal jejím partnerem nejen při vystoupení, ale i v životě. Kvalit mladé akrobatky si všimla zpěvačka Britney Spears a pozvala ji jako účinkující na svoje světové turné.

Odmalička měla Jennifer idol v gymnastce Dominique Moceau, která byla i členkou amerického olympijského týmu. Toho slavného týmu, který poprvé získal zlatou medaili pro USA. Jennifer nevěděla, kdo jsou její biologičtí rodiče. Dozvěděla se to ve svých šestnácti letech. A byla v šoku, když zjistila, že její idol Dominique je její biologická sestra! Trvalo jim čtyři roky, než se spojili a setkali. Jennifer také poznala svoji pravou matku, otec mezitím zemřel a při setkání došlo i na slzy, neboť dcera necítila k matce žádnou zášť.

Tento pozoruhodný příběh nás zaujal a tak jsme se rozhodli Jennifer oslovit a položit jí několik otázek. Pomáhala nám v tom PR pracovnice agentury, která má Jennifer pod křídly, Shannon Shade.

• **Když jste jako beznohá začala dělat sport ve věku sedmi let, bylo to pouze z lásky k tomu sportu nebo proto, abyste ukázala všem zdravým v okolí, že se jim vyrovnáte?**

Nezačala jsem sportovat proto, abych někomu něco dokazovala. Prostě jsem se mu věnovala, protože mě to bavilo a naplňovalo. Nikdy jsem neprovozovala ani jeden ze sportů jako čirou demonstraci svých schopností, protože moji rodiče mě nechali dělat, k čemu jsem tíhla. Zkrátka mi nebránili v rozvíjení schopností u čehokoli a vychovávali mě jako úplně normální dítě.

• **Zažila jste během dospívání nějakou známku pohrdání nebo nenávisti ze strany spolužáků nebo sousedů?**

Mí přátelé, učitelé a celá blízká komunita mě velice podporovali. Jejich přátelství mi pomáhalo a zanechalo ve mně stopy – získala jsem tak i vzpruhu do svých dalších aktivit. Nikdo se na mě nikdy neřval jako na „holku, co nemá nohy“. Vždycky jsem byla známá jako Jennifer, ta silná a upovídaná atletka.

• **Během akrobatických čísel na visuté hrazdě obvykle partner chytí druhého za nohy nebo za ruce, ale vás může chytit jen za ruce...**

Samozřejmě že každé číslo vyžaduje precizní timing, takže když jsme dělali partnerskou akrobacii, museli jsme vymyslet, jak to dělat jinak. Stálo nás to hodně přemýšlení, počítání a tréninku. Vlastní sestava už se dělala v pohodě, protože je běžné, že se při otočkách chyta-

jí partneři za ruce. Posledních šest let ale vystupují sólově, takže tyhle potíže s plánováním a provedením úchopů odpadly.

• **Jak jsou vaše představení přijímána v různých částech světa? Jste součástí nějakého většího cirkusového nebo varietyho programu, nebo to je pouze vaše vlastní show?**

Můžu skromně říct, že lidem se má vystoupení opravdu líbila, ať to bylo kdekoliv. Podobnou show vlastně ještě nikdy neviděli. Normálně to funguje tak, že mě promotér nebo společnost najme, abych provedla svoje vystoupení nebo se setkala s lidmi a vyprávěla jim o svém životě. Nebo jim podepsala některou z mých knih. Ale někdy jsem opravdu součástí většího představení, v rámci něhož třeba přednesu svůj motivační proslov. To často dělám pro firmy a její zaměstnance. Ale možností je celá spousta. Moje sólové vystoupení je velice přízrůsobivé, takže jsem schopná vystupovat v halách, klubech, na stadionech, v šapito, prostě kdekoliv.

• **Hrála jste volejbal, softbal, košíkovou a samozřejmě dělala gymnastiku. Soutěžila jste v týmech tzv. zdravých sportovců a na jim určených šampionátech?**

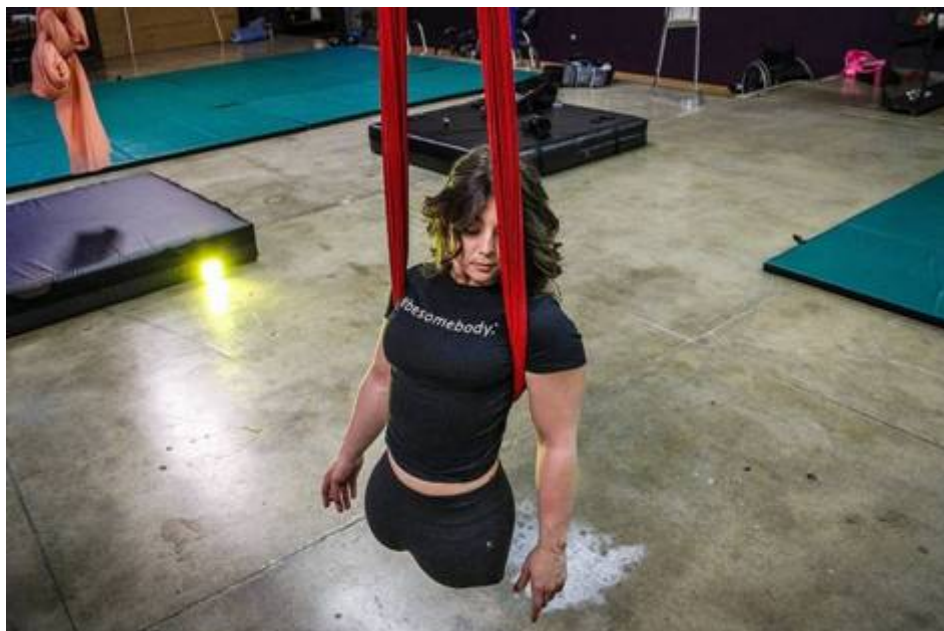
Všechny sporty, které jsem dělala, byly obyčejné soutěže pro zdravé atlety. Neměla jsem – a také nevyžadovala – žádná speciální pravidla nebo výjimky. Chtěla jsem soutěžit na stejné úrovni a dokázat, že jsem plnohodnotný sportovec.

• **Když vás najala na svoje turné Britney Spears, co po vás chtěla?**

Vystupovali jsme s mým bývalým partnerem jako speciální atrakce. Prováděli jsme akrobatické prvky na trampolíně. Jeli jsme s ní celé turné a měli přes 40 vystoupení po Jižní Americe a Austrálii. Když vám řeknu, že obecenstvo opravdu šílelo na každém koncertě, tak nekecám. Bylo to něco neskutečného, protože v hale sedělo třeba 20 000 lidí. Za tu šanci a zkušenost jsem Britney velice vděčná. Mnozí lidé za celý svůj život nepoznají to, co já na tomhle turné – sounáležitost, úctu, obdiv, přátelství na celý život atd.

• **Jak už jste zmínila, provádíte motivační přednášky. Považujete to za práci nebo jako poslání? Co by pro vás byla práce snů?**

Jsem profesionální motivační řečník už několik let, kromě toho dělám svoje ►

akrobatická vystoupení a píšu knihy. To mě nejen baví, ale i živí.

● **Jací lidé chodí na vaše přednášky a co od nich očekávají? Neříkáte jim více méně stejná slova – jako třeba váš kolega Nick Vujicic a další?**

Zjistila jsem, že většina lidí, ke kterým promlouvám, jsou obyčejní zdraví lidé a každý z nich má svůj život a problémy, které s sebou přináší. To všechno nás vlastně sblížíuje, jsme všichni stejní. Každý potřebuje povzbudit a trochu pofoukat bolístku, pohladit, sdílet... Co se Nicka a mě týče, ačkoliv máme podobný handicap a já ho opravdu mám moc ráda – je to skvělý člověk a můj přítel – jsme oba rozdílní a máme odlišné životní příběhy. Takže se ani jeden neobáváme, že bychom mluvili stejně. Kdyby o naše motivační přednášky nebyl zájem, žádné bychom nedělali. Ale lidé si nás stále najímají, takže si myslím, že vedle sebe můžeme úplně v pohodě existovat.

● **Setkání s vaší sestrou – sportovním idolem – zní jako dobrý námět na film. Už vás některé hollywoodské studio oslovilo? Nebo přemýšlíte o tom, že byste sama napsala scénář pro podobný snímek?**

Jsem si naprosto jistá, že film o mém životě určitě někdo natočí. Pokud si to Bůh naplánoval, tak se to určitě i stane.

Víte, já jsem velmi vděčná za to, co mi přinesl život bez nohou. Myslím, že to ze mě udělalo člověka nejen více přemýšlivého a oceňujícího, ale i citově hlubšího. Myslím, že si to Bůh přál, abych neměla nohy, nebyla to ani nehoda nebo chyba. On věděl, co dělá, a já jsem tady proto, abych promlouvala a motivovala milióny lidí po celém světě. Je to pro mě čest a privilegium.

*Foto: archiv Jennifer Bricker
Eva Csölleová a Vítek Formánek*

Jennifer Bricker se svou sestrou Dominique Moceau

